

BIBLIOTECA LINGÜÍSTICA CATALANA
Dirigida per A. Ferrando i A. López García

ELS MODIFICADORS INTRAORACIONALS I INTERORACIONALS

R. MORANT I E. SERRA

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

ÍNDEX

PRESENTACIÓ

PRIMERA PART: ELS MODIFICADORS INTRAORACIONALS

1. L'ADVERBI	19
1.1. Categories emparentades amb l'adverbi	20
1.2. Cap a una definició	24
1.3. Classificacions adverbials	26
1.4. La nostra hipòtesi	29
1.4.1. Introducció	29
1.4.2. Adverbis curts	33
1.4.3. Adverbis en -ment	35
1.5. Conclusions	42
2. LA NEGACIÓ	45
2.1. La negació en altres ciències no lingüístiques ..	47
2.2. La negació lingüística	48
2.2.1. Fonètica, fonologia i negació	48
2.2.2. La negació morfològica	50
2.2.3. La negació semàntica	51
2.2.4. La negació pragmàtica	52
2.2.5. La negació sintàctica	54
2.2.5.1. Revisió crítica de les distintes escoles	54
2.2.5.2. De la negació en català	60
2.3. Conclusions	76

SEGONA PART: ELS MODIFICADORS INTERORACIONALS: LES CONJUNCIONS

LES CONJUNCIONS	79
BIBLIOGRAFIA	105

NOTA PRELIMINAR

La *Biblioteca Lingüística Catalana* naix de la col·laboració que exigeixen les necessitats més preemptòries. Hi ha un tipus d'obres que ningú no ofereix als editors, i són aquests els qui —contràriament al que sol passar en el camp de la bibliografia científica— les demanen als autors. Una tesi doctoral s'ocupa generalment de qüestions massa específiques perquè el públic culte hi pugui estar interessat: editar-les representa, quasi sempre, un favor que l'editorial presta a la ciència i a l'autor. En l'altre extrem, un manual redunda en benefici d'autor i editor, i, si les expectatives són favorables, l'acord de publicar-lo se sanciona ràpidament.

Però, ¿què en direm de les obres de consulta, de les col·leccions que desenvolupen el ventall temàtic d'una disciplina científica amb un criteri unitari per a totes i cada una de les qüestions abordades? Els autors d'aquest tipus de treballs no són lliures: l'editorial els imposa un límit d'extensió, l'exigència de tractar l'estat de la qüestió, i fins i tot una línia expositiva unificada. L'editor tampoc no se sent còmode amb el projecte: d'una banda, encarar-s'hi implica el compromís implícit —i, en el nostre cas, explícit— d'esgotar la matèria, de fer que tots els temes projectats es publiquen amb la qualitat científica i dins els terminis previstos; d'altra banda, es veu obligat de bestreta a renunciar a la mera prouja de la rendibilitat per mor de la necessitat social que l'ha motivat. No és, doncs, estrany que aquest tipus de col·leccions siga poc freqüent en el panorama editorial.

La *Biblioteca Lingüística Catalana*, promoguda pel Servei de Publicacions de la Universitat de València, realitza així una funció que, probablement, només un organisme d'aquesta naturalesa pot mamprendre. És obvi que el panorama bibliogràfic de la llengua catalana disposa de monografies substancials i gramàtiques excel·lents, però manca d'una col·lecció com la que ara ens proposem publicar. Quan un lector culte, un professor de Batxillerat o d'EGB, o un alumne de Filologia vulga conèixer de forma ordenada i comprensible tot allò que s'ha escrit sobre lingüística o filologia catalana, és probable que no

sàpia on trobar-ho: si acudeix a les gramàtiques s'adonarà que són excessivament generals i que, endemés, cada una està orientada en un determinat sentit —normatiu, generativista, estructuralista, etc.—, i no dóna compte dels altres. Si escorcolla en les biblioteques se sorprendrà pel fet que uns temes han estat investigats de forma exhaustiva i que altres manquen per complet de referències fiables.

En aquestes circumstàncies, és evident que ens cal una col·lecció amb les següents característiques:

- a) Que abrace el conjunt de la Lingüística i la Filologia catalanes, des del nivell fonològic al pragmàtic, passant pel morfològic, el sintàctic i el semàntic, i no només des de la perspectiva sincrònica sinó també des de la diacrònica.
- b) Que presente l'estat de la qüestió de cada tema estudiat, i no únicament la perspectiva de l'autor.
- c) Que el nivell expositiu procure conjuminar les exigències de la ciència amb la màxima claredat i senzillesa.

En altres dominis lingüístics la idea fou mampresa fa anys i amb un èxit ben notable: la sèrie *Textbooks in Linguistics* de Cambridge University Press dedica volums específics a l'aspecte verbal, a la formació dels mots, a la dialectologia, a la fonètica acústica, etc; la col·lecció *Que-sais-je?* de Presses Universitaires de France en la seua sèrie blava (filologia) aborda estudis sobre sintaxi del francès, l'argot, l'etimologia, el «patois», el francès antic, etc.

La *Biblioteca Lingüística Catalana* s'ha proposat d'omplir una llacuna similar en el camp del català. Cada vegada que un professor o un estudiant vulga preparar un tema de lingüística i filologia catalanes —sobre l'adjectiu, sobre els dialectes, sobre el sistema verbal, sobre els modificadors, sobre història de la llengua, sobre comentari de textos, etc.— agrairia que algú (generalment un especialista en la matèria) li proporcionàs un resum de tot allò que se n'ha dit, des d'una perspectiva lingüística general, i de les possibilitats d'aplicació al català, tant si comptàvem amb estudis específics com si no. Si poguéssim disposar d'una biblioteca exhaustiva, senzilla i de preu assequible, és indubtable que el seu treball s'hi veuria facilitat: en un moment en què l'ensenyament del català experimenta un

auge considerable, la conveniència d'aquesta col·lecció respon, alhora i potser amb més motiu, a una verdadera necessitat social.

Per a dur endavant el projecte, ha estat imprescindible la col·laboració d'investigadors de diverses universitats, tant de la nostra àrea lingüística com de fora. La Universitat de València agraeix aquest esforç, intel·lectualment no gaire grat, amb la seguretat que suscitar vocacions per a l'estudi de la llengua catalana és el millor guardó que se'ls pot oferir.

València, novembre de 1986